

Sygn. akt: III U 479/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lipca 2015r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Emilia Kowalczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 lipca 2015r. w O.

sprawy z odwołania M. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania M. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 18.05.2015r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

Sygn. akt III U 479/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18.05.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił M. N. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

M. N. złożył odwołanie od powyższej decyzji. Zakwestionował ilość obliczonych przez ZUS okresów składkowych i nieskładkowych.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania. Stwierdził, że z orzeczenia lekarza orzecznika ZUS wynika, że M. N. jest częściowo niezdolny do pracy począwszy od dnia 26.09.2012r. do dnia 31.08.2016r. ZUS nie przyznał M. N. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, gdyż nie spełnia on wymogów z art.57 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych tj. nie zgromadził 5 lat składkowych i nieskładkowych w ostatnim dziesięcioleciu liczonym od dnia złożenia wniosku o rentę lub od dnia powstania niezdolności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. N. (ur. (...)) złożył w dniu 22.07.2014r. wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy.

W celu ustalenia stopnia niezdolności do pracy M. N. skierowany został na badanie lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z dnia 12.08.2014r. uznał go za częściowo niezdolnego do pracy począwszy od dnia 26.09.2012r. do dnia 31.08.2016r. M. N. nie wniósł sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej ZUS.

ZUS odmówił jednak przyznania M. N. prawa do renty decyzją z dnia 28.10.2014r., gdyż ustalił, że nie zgromadził on w ostatnim dziesięcioleciu liczonym od dnia złożenia wniosku o rentę lub od dnia powstania niezdolności do pracy – 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych. M. N. nie odwołał się od tej decyzji.

W dniu 22.04.2015r. M. N. złożył natomiast kolejny wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy. Dołączył dodatkowe dokumenty dotyczące jego stażu pracy.

ZUS oparł się na ocenie stanu zdrowia M. N. wynikającej z orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 12.08.2014r. i uznał, że jest on częściowo niezdolny do pracy od dnia 26.09.2012r. do dnia 31.08.2016r.

Ponownie ZUS wydał decyzję odmowną, gdyż ustalił, że M. N. w ostatnim dziesięcioleciu przed złożeniem wniosku o rentę zgromadził 1 rok i 4 miesiące, natomiast w ostatnim dziesięcioleciu liczonym od dnia powstania niezdolności do pracy zgromadził jedynie 2 lata, 6 miesięcy i 3 dni okresów składkowych i nieskładkowych zamiast 5 lat.

ZUS ustalił także, że M. N. zgromadził w sumie 19 lat, 10 miesięcy i dni okresów składkowych.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią **art.57 ust.1** ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. **o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych** (tekst jedn. Dz.U. z 2015r., poz.748 ze zm.) - renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, niezdolność do pracy powstała we wskazanych w ustawie okresach składkowych lub nieskładkowych albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Przy czym w myśl art.58 ust.1 pkt 5 i ust.2 w/w ustawy - warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej 5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat. Okres ten powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy; do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej.

W niniejszej sprawie ZUS uznał, że odwołujący jest częściowo niezdolny do pracy od dnia 26.09.2012r. do 31.08.2016r. M. N. nie kwestionował tej oceny. Co więcej – na rozprawie z dnia 21.07.2015r. oświadczył, że nie kwestionuje także okoliczności, że nie zgromadził 5 lat składkowych i nieskładkowych w ostatnim dziesięcioleciu liczonym od dnia złożenia wniosku o rentę lub od dnia powstania niezdolności. Stwierdził, że nie zgadza się jedynie z ogólnym stażem pracy obliczonym przez ZUS. Według jego wyliczeń – staż pracy winien być większy o 1 miesiąc i 18 dni. W związku z tym okresy składkowe winny wynosić 19 lat, 11 miesięcy i 22 dni.

Jak zatem wynika z powyższego – kwestią sporną pomiędzy stronami był jedynie ogólny staż pracy odwołującego.

Zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem – w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych przedmiot rozpoznania sprawy sądowej wyznacza decyzja organu rentowego, od której wniesiono odwołanie (tak postanowienie SN z 20.01.2010r., II UZ 49/09, wyrok SA w Białymstoku z dnia 08.07.2014r., IIIAUa 163/14). Zaskarżona decyzja dotyczyła prawa M. N. do renty z tytułu niezdolności do pracy. Zatem jedynie w takim kontekście Sąd analizował spełnienie przez niego poszczególnych przesłanek do uzyskania tego prawa, o których mowa w art.57 ust.1 w/w ustawy.

Innymi słowy: analiza spełnienia poszczególnych przesłanek służyła jedynie ustaleniu, czy M. N. spełnił kumulatywnie wszystkie przesłanki do uzyskania renty. Ogólny staż pracy był zaledwie jedną ze spornych przesłanek.

Bezsporne w sprawie jest, że odwołujący nie spełnia przesłanki z art.57 ust.1 pkt 2 w/w ustawy. Jedyne wyjątek od tego wymogu opisany jest w art.58 ust.4 w/w ustawy. Wynika z tego przepisu, że nie jest wymagane spełnienie warunku z art.57 ust.1 pkt 2 w/w ustawy, jeśli ubezpieczony, będący mężczyzną, udowodniłby okres składkowy wynoszący 30 lat i byłby całkowicie niezdolny do pracy. M. N. nie spełnia tego warunku, albowiem nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy. Nadto według jego wyliczeń ewentualna korekta okresu składkowego obliczonego przez ZUS – dawałaby jedynie 19 lat, 11 miesięcy i 22 dni. Tymczasem ustawodawca wymaga 30 lat składkowych.

To wszystko powoduje, że odwołujący nie spełnia przesłanek do uzyskania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, gdyż nawet przy wykazaniu swych racji – nie spełniałby nadal warunku z art.57 ust.1 pkt 2 ani warunku z art.58 ust.4 w/w ustawy.

Dlatego Sąd, kierując się zatem względami ekonomiki procesowej, nie analizował, czy ZUS prawidłowo obliczył staż pracy odwołującego, albowiem nawet jego korekta nie umożliwiłaby przyznania odwołującemu prawa do renty. Zgodnie z ugruntowanym w orzecznictwie stanowiskiem – ustalenie przez Sąd, że osoba ubiegająca się o świadczenie nie spełnia jednego z koniecznych warunków do uzyskania prawa do tego świadczenia – zwalnia Sąd z obowiązku analizy pozostałych przesłanek (tak m.in. wyrok SN z 04.09.2014r., I UK 7/14). Wynika to bowiem z faktu, że analiza, czy zostały spełnione poszczególne przesłanki skutkujące przyznaniem prawa do renty, służy tylko i wyłącznie ocenie Sądu, czy odwołującemu przysługuje prawo do renty.

Jedynie zatem na marginesie podnieść należy, że jeżeli odwołujący jest przekonany, że ZUS nieprawidłowo obliczył jego staż pracy, to w sytuacji gdy uzyska prawo do świadczenia z ZUS, którego wysokość będzie uzależniona od ilości udowodnionych lat składkowych, będzie mógł wykazywać swe racje, albowiem będzie to rzutowało na wysokość świadczenia.

Mając na uwadze, że odwołujący nie spełnił przesłanek do uzyskania renty z tytułu niezdolności do pracy, Sąd Okręgowy na mocy **art. 477¹⁴ § 1 kpc** oddalił odwołanie.